

tidlig mediebegivenhed, hvad betød den? Hvordan blev den anmeldt og vurderet i udlandet? Blev der skabt værdifulde kontakter måske i en sådan grad, at det kunne ses statistisk osv. osv. Hertil kommer selvfølgelig også en evt. vurdering af arkitektens betydning. Alt det har imidlertid ikke været nærværende forfatterens intentioner. Han har i stedet opridset en beskeden historik og så ellers ladet bygninger og de enkelte sektioner fortælle deres egen historie i en kort tekst, illustreret med samtidens mange billeder og tegninger af bl.a. hovedarkitekten Martin Nyrop. Det kan selvfølgelig være en god idé. Men det er blot en skam, at adskillige har været gengivet mange gange før.

Den tilgangsvinkel betyder imidlertid, at forfatteren med sin bog er med til at fastholde »myten« om 1888 som det store afgørende vendepunkt for Københavns og landets udvikling. Vi mangler således endnu at få klarlagt, hvad de mange udstillinger herunder 1888-udstillingen – i virkeligheden betød på lidt længere sigt.

Henrik Fode

Søens folk. Beretninger fra århundredskiftet. Dampskibskaptajn. (Nationalmuseet, Christian Ejlers Forlag, 1988) 232 s., 378 kr.

Sidste bind af Nationalmuseets og Christian Ejlers Forlags store serie i 8 bind om søens folk omhandler eliten om bord. Dampskibskaptajnen.

I modsætning til de foregående bind, er dette en enkelt mands beretning, Johannes Ingerslev Nielsens. På mange områder er den imidlertid ukarakteristisk. Det gælder hans baggrund: Han var således ikke den uartige søn, der blev sendt til søs, men søn af en stationsforstander i et af Københavns

mondæne forstadskvarterer. Hans karriere var heller ikke typisk, han gik nemlig ret tidligt i land for at blive skibsinspektør og siden tillige dommer i Sø- og Handelsretten samt medlem af Statens Overskibstilsyn.

Alt det spiller en vis rolle, for det forklarer, hvorfor hans beretning er så vel-formuleret og velovervejede og det kan kort og godt betyde, at den næppe er særlig repræsentativ. Det indebærer imidlertid ikke, at den ikke er læseværdig, for det er den i høj grad, men som kildegrundlag for fremtidige studier i dampskibskaptajnens forhold, økonomisk, socialt, familiemæssigt og meget mere, kan den næppe betragtes som værende særlig pålidelig. Hertil kommer ydermere, at den er blevet til i en moden alder, hvor alle ubehageligheder var på afstand.

Selvfølgelig har det været fristende for udgiverne – når de stod med en så stor fyldig beretning – at lade den fylde hele bindet. Det betyder desværre på den anden side, at kolleger ikke er kommet til orde.

Om hele værket – de 8 bind – er at sige, at resultatet er blevet et fornemt monument for dansk søfart. Der er gode billeder og masser af læsestof fra alle verdenshave – og så er udstyr og layout yderst tiltalende.

Henrik Fode

Knud Aagaard: *Vejledning ved en Gaards Drift i Hedeegne.* Kbh. 1811. Repr. genoptryk. (Grindsted Bibliotek, 1988).

I de senere år har interessen for Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs virksomhed i årene efter de store landboreformer taget et opsving, og mange lokalhistorikere er ved at erkende, hvilket utroligt stort informationsmateriale selskabets arkivfonde og mangfoldige